

Склад

діюча речовина: мебендазол;

1 таблетка містить мебендазолу 100 мг;

допоміжні речовини: натрію лаурилсульфат, кремнію діоксид колоїдний безводний, магнію стеарат, сахарин натрію, тальк, крохмаль кукурудзяний, лактози моногідрат.

Лікарська форма

Таблетки.

Основні фізико-хімічні властивості: плоскі таблетки білого або майже білого кольору з легким характерним запахом, у формі диска, з фаскою, діаметром біля 10 мм, з написом «VERMOX» з одного боку та з рискою – з іншого.

Фармакотерапевтична група

Протигельмінтні засоби. Похідні бензimidазолу. Код АТХ P02C A01.

Фармакодинаміка

Мебендазол діє локально у просвіті кишечника, перешкоджаючи утворенню клітинного тубуліну у гелмінтів, що призводить до порушення процесів утилізації глюкози і травлення та автолізу паразита. Немає доказів ефективності препарату Вермокс у лікуванні цистицеркозу.

Фармакокінетика

Після перорального застосування < 10 % дози досягає системного кровотоку через неповну абсорбцію та екстенсивний пресистемний метаболізм (ефект першого проходження). Максимум концентрації у плазмі крові спостерігається через 2-4 години після застосування. Одночасне застосування лікарського засобу із висококалорійною їжею незначно підвищує біодоступність мебендазолу.

Розподіл. 90-95 % дози препарату зв'язується з білками плазми крові. Об'єм розподілу становить від 1 до 2 л/кг, що свідчить про здатність мебендазолу проникати крізь стінки судин. Це підтверджується даними щодо хворих, які постійно приймають мебендазол (40 мг/кг/добу впродовж 3-21 місяця).

Метаболізм. Після перорального застосування мебендазол метаболізується переважно у печінці. Плазмова концентрація його головних метаболітів значно перевищує концентрацію мебендазолу. Порушення функцій печінки, порушення метаболізму або елімінації з жовчю може призвести до підвищення плазмового рівня мебендазолу.

Виведення. Мебендазол, кон'юговані форми мебендазолу та його метаболіти частково піддаються кишково-печінковій рециркуляції та виводяться із сечею та жовчю. Уявний період напіввиведення після перорального застосування у більшості пацієнтів становить 3–6 годин.

Фармакокінетика у рівноважному стані.

При тривалій терапії (40 мг/кг/добу протягом 3–21 місяця) концентрація мебендазолу та його основних метаболітів у плазмі крові збільшується, у результаті чого приблизно у 3 рази збільшується його експозиція у рівноважному стані порівняно з одноразовим застосуванням.

Показання

Лікування інвазій, таких як ентеробіоз, аскаридоз, анкілостомоз, трихоцефальоз, некатороз.

Протипоказання

Підвищена чутливість до мебендазолу або до будь-якого з компонентів препарату.

Вагітність, період годування груддю.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій

Одночасне застосування з циметидином може призвести до посилення ефекту препарату Вермокс за рахунок пригнічення метаболізму мебендазолу у печінці з наступним підвищенням концентрації останнього у плазмі крові.

Необхідно уникати одночасного застосування мебендазолу та метронідазолу (див. розділ «Особливості застосування»).

Особливості застосування

Результати клінічних досліджень вказують на можливий зв'язок між застосуванням мебендазолу і метронідазолу та виникненням синдрому Стівенса-Джонсона / токсичного епідермального некролізу. Слід уникати

одночасного застосування мебендазолу та метронідазолу.

Під час прийому лікарського засобу немає необхідності у призначенні дієти або застосуванні проносних засобів.

Одна таблетка препарату містить 110 мг лактози моногідрату, тому пацієнтам із рідкісними спадковими формами непереносимості галактози, повною лактазною недостатністю або синдромом глюкозо-галактозної мальабсорбції не слід застосовувати Вермокс.

Цей лікарський засіб містить менше 1 ммоль (23 мг) натрію на одну таблетку, тобто практично вільний від натрію.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами

Мебендазол не впливає на здатність керувати автомобілем і виконувати роботи, пов'язані з високим ризиком травматизму, але, враховуючи можливість розвитку небажаних побічних реакцій з боку нервової системи, слід дотримуватися особливої обережності.

Застосування у період вагітності або годування груддю

Оскільки Вермокс протипоказаний при вагітності, вагітним пацієнткам або тим, які підозрюють вагітність, не слід застосовувати препарат.

Період годування груддю

Невідомо, чи проникає мебендазол у грудне молоко, тому не рекомендовано годування груддю при застосуванні препарату.

Фертильність

Відомо, що мебендазол не впливає на здатність до народжування при прийомі в дозах до 10 мг/кг на добу.

Результати репродуктивних досліджень показали, що мебендазол не впливає на фертильність чоловіків при прийомі в дозах до 40 мг/кг на добу включно.

Спосіб застосування та дози

Для перорального застосування.

При ентеробіозі:

дорослим і дітям віком від 2 років незалежно від маси тіла та віку – 1 таблетка (100 мг) як одноразова доза. Для запобігання повторної інвазії слід повторити прийом 1 таблетки (100 мг) препарату через 2 або 4 тижні.

При аскаридозі, трихоцефальозі, анкілостомозі або змішаних гельмінтозах:

дорослим і дітям віком від 2 років незалежно від маси тіла і віку – 1 таблетка (100 мг) 2 рази на добу (1 таблетка вранці і 1 таблетка ввечері) протягом 3 днів поспіль.

При застосуванні препарату Вермокс не потрібно дотримуватися спеціальної дієти або приймати проносні засоби. Таблетки можна розжовувати або ковтати цілими. Для дітей молодшого віку перед застосуванням можна розтовкти таблетку. Прийом лікарського засобу дитиною повинен проходити під наглядом дорослих.

Діти

Застосовують для лікування дітей віком від 2 років.

Через недостатній досвід застосування препарату дітям віком до 2 років, а також через те, що є окремі повідомлення щодо виникнення судом під час застосування препарату дітям цієї вікової групи, призначати Вермокс слід лише у випадку, якщо наявна глистна інвазія серйозно позначається на їх харчовому статусі та фізичному розвитку.

Передозування

У пацієнтів, які застосовували дози вищі, ніж рекомендовані, або лікувалися протягом тривалого часу, рідко спостерігалися алопеція, оборотні порушення функції печінки, гепатит, агранулоцитоз, нейтропенія та гломерулонефрит. Такі побічні реакції, за винятком агранулоцитозу і гломерулонефриту, спостерігалися також у пацієнтів, які застосовували мебендазол у стандартному дозуванні (див. розділ «Побічні реакції»).

Симптоми: при випадковому передозуванні можуть спостерігатися спастичний біль у животі, нудота, блювання, діарея.

Лікування: специфічного антидоту не існує. Одразу після прийому мебендазолу внутрішньо можна провести промивання шлунка. Якщо це виправдано, можна призначити активоване вугілля.

Побічні реакції

У рекомендованих дозах Вермокс зазвичай добре переноситься. У пацієнтів зі значним паразитарним навантаженням спостерігалися діарея та біль у животі під час застосування лікарського засобу Вермокс.

Побічні реакції, які спостерігалися, класифіковані за частотою появи: дуже часті ($^31/10$); часті ($^31/100 - <1/10$); нечасті ($^31/1000 - <1/100$); поодинокі ($^31/10000 - <1/1000$); рідкісні ($<1/10000$); частота невідома (не може бути оцінена виходячи з наявних даних).

З боку крові та лімфатичної системи:

поодинокі: нейтропенія.

З боку імунної системи:

поодинокі: реакції підвищеної чутливості, включаючи анафілактичні та анафілактоїдні реакції.

З боку центральної нервової системи:

поодинокі: судоми, запаморочення.

З боку травного тракту:

часті: біль у животі (при значному паразитарному навантаженні);

нечасті: абдомінальний дискомфорт, діарея (при значному паразитарному навантаженні), метеоризм, нудота, блювання.

З боку шкіри і підшкірної клітковини:

поодинокі: висипання, токсичний епідермальний некроліз, синдром Стівенса-Джонсона, екзантема, ангіоневротичний набряк, кропив'янка, алопеція.

З боку печінки та жовчовивідних шляхів:

поодинокі: гепатит, підвищення активності печінкових ферментів.

Термін придатності

5 років.

Умови зберігання

Зберігати при температурі не вище 30 °С.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка

6 таблеток у блістері; по 1 блістеру в картонній упаковці.

Категорія відпуску

За рецептом.

Виробник

АТ «Гедеон Ріхтер», Угорщина.

Місцезнаходження виробника та його адреса місця провадження діяльності

вул. Куза Воде, 99-105, Тиргу-Муреш, жудець Муреш, 540306, Румунія.

Джерело інструкції

Інструкцію лікарського засобу взято з офіційного джерела — [Державного реєстру лікарських засобів України](#).